

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΡΑΓ ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 19670

θ. πρωτ. Γνωμ. 25

Πρὸς
 Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης
 Γεν. Δ/σιν Δ.Δ.
 Δ/σιν Α.

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐχω τὴν τιμὴν ἐπὶ τοῦ τιθεμένου διὰ
 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 80870 ἐ.ε. ἐγγράφου Ὑμῶν ἔρω
 τήματος "ἐὰν δικηγόρος, διωρισμένος παρὰ
 τῷ Πρωτοδικεῖω Ἀθηνῶν, δικαιοῦται νά πα-
 ρίσταται καὶ νά ἐνεργῇ τὰς σχετικὰς δια-
 δικαστικὰς πράξεις ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου
 Πάγου, πρὸς ὑπεράσπισιν ἰδίας αὐτοῦ ὑπο-
 θέσεως" νά γνωρίσω Ὑμῖν ὅτι ἡ γνώμη μου
 εἶναι ἀποφατικὴ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:
 Ὁ διὰ τῶν ν.δ. 3026/1954 κυρωθεὶς
 κώδικε τῶν δικηγόρων, ὀρίζει ἐν ἄρθρῳ 44
 ὅτι ὁ δικηγόρος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀσκή-
 σῃ τὸ λειτουργίμα αὐτοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ
 τοῦ συλλόγου, οὗτινος εἶναι μέλος, ἀπαγο-
 ρεῦεται δέ αὐτῷ νά δικηγορῇ εἰς δικαστή-
 ρια, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ συλλόγου
 ἐδρεύοντα, πλὴν τῶν ρητῶν ἐν ἄρθροις 56
 καὶ 57 ἐξαιρέσεων, ἐν ἄρθροις 20 καὶ 35
 παρ. 1, ὡς τὸ τελευταῖον ἀντικατεστάθη δι'
 ἄρθρου 9 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 3790/1957, ὅτι ὁ

δικηγόρος διορίζεται παρά τινι πρωτοδικείω
καί προάγεται μετ' εὐδόκιμον ἄσκησιν τοῦ λει-
τουργήματος ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον παρ' ἐφετείω
καί εἶτα παρ' Ἀρείω Πάγῳ, τέλος ἐν ἄρθρῳ 54
ὅτι δικηγόρος παρά πρωτοδικείω δικαιοῦται νά
παρίσταται καί νά ἐνεργῇ τίς σχετικᾶς δι&δι-
καστικᾶς πράξεις ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ
πρωτοδικείου καί τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ
Εἰρηνοδικείων. Σκοπός τῆς τοιαύτης διαβαθμί-
σεως τῶν δικηγόρων εἶναι προδήλως ὅπως ἐνώ-
πιον τῶν ἐφετείων καί τοῦ Ἀρείου Πάγου πα-
ρίστανται οἱ διά τῆς μελέτης καί τῆς ἐμπει-
ρίας ἀποκτήσαντες ἀνάλογα προσόντα. Οὐδέν
διαλαμβάνει ὁ κώδιξ διά τήν ὑπό τοῦ δικηγό-
ρου υπεράσπισιν ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑποθέσεως, πλήν
τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 174 περί ἐπιδικά-
σεως ἀμοιβῆς εἰς βάρος τοῦ ἀντιδίκου του.
Καί εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ὁ δικηγόρος
ἔχει δικαίωμα νά παρίσταται καί νά ἐνεργῇ
τάς σχετικᾶς διαδικαστικᾶς πράξεις ὡς ὀρίζει
τό ρηθέν ἄρθρον 54, ἀφ' οὗ δέν ποιεῖται διά-
κρισιν ὁ κώδιξ, συντρέχει δέ ὁ αὐτός ὡς ἄνω
λόγος τῆς διατάξεως. Οὐδέν συναγεται τό ἀν-
τίθετον ἐκ τῆς ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ κώδικος δια-
τάξεως, καθ' ἣν ὁ δικηγόρος ἔργον ἔχει ν'
ἀντιπροσωπεύη τόν ἐντολέα του, τοῦ ἔργου δέ
τούτου ἡ ἄσκησις προκειμένου περί δικαστη-
ρίων καί τῶν λοιπῶν ἐν τῇ διατάξει αναφερο-
μένων ἀρχῶν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τόν
δικηγόρον, ὁ δέ διάδικός, μή ὢν δικηγόρος, δύ-
ναται νά συμπάρισταται μετ' ἑνὸς δικηγόρου.

Δέν παραλείπω ὅμως νά ἀναφέρω ὅτι ἡ
Εἰσαγγελία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν τῷ παρελ-
θόντι, ἐπί τῆ βάσει ὁμοίων διατάξεων τοῦ
προϊσχύσαντος κώδικος τῶν δικηγόρων(ν.δ.
5-20/5/1926) ἔχει διατυπώσει ἀντίθρον
γνώμην (Γνωμ. 1/1932, ἤν βλ. εἰς Θεμ.ΜΓ σελ.
175).-

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεύς

(Στ. Τούσας)